

skæftigelse, er det ikke lige, hvad jeg forestiller mig ved ordinær beskæftigelse.

Må jeg så sige, at i Hobro kan man jo tælle alle de måneder med, hvor man havde været i Hobro Kommune under projektet, men Hobro Kommune, som har garanteret de projektdeltagerne ordinær ansættelse, skal naturligvis opfylde sin del af aftalen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Flemming Oppfeldt som ordfører.

Flemming Oppfeldt (V):

Enhedslisten har fremsat det årlige beslutningsforslag om overenskomstmæssig aflønning af ledige i aktiveringsforløb i f.eks. private virksomheder.

Det er sådanne forslag, der hører årstiden til, ligesom bladene falder af træerne, og julen er på vej. Det er den slags forslag, som oppositionen fremsætter dusinvis af – forslag, som ikke har undergået nogen fornyelse; forslag, som lever et Christiansborgliv og tilsyneladende kun kan fremsættes af bureaukrater på et partikontor, som ikke kender virkelighedens Danmark.

Kl. 18.45

Hvis det her forslag var fremsat i en forretningsbestyrelse eller i en kommunalbestyrelse, var det blevet afvist, for man ville sige, at det har vi stemt om én gang, og der er ikke sket noget nyt siden sidst.

Og dog, der er jo sket det siden sidst, Enhedslisten fremsatte det her forslag, at virkeligheden har ændret sig. Siden sidst er den nye reform »Flere i arbejde« trådt i kraft. Denne reform opererer med tre aktiveringsredskaber. Et af disse redskaber hedder løntilskud til ansættelse i en privat virksomhed. Det står direkte i loven, at lønmodtageren ifølge denne ordning skal have løn og øvrige betingelser på de almindelige overenskomstmæssige vilkår, som gælder for de øvrige ansatte i virksomheden. Nu kan Enhedslisten sige, at den del af »Flere i arbejde« er de helt tilfredse med, og at deres forslag kun sigter på de to andre redskaber, vejledning og opkvalificering samt virksomhedspraktik.

For Venstre er det helt afgørende, at lønmodtageren kommer i privat beskæftigelse på ordinære vilkår, dvs. til en almindelig løn på en almindelig arbejdsplads under almindelige vilkår, ikke noget med støtte, ikke noget med offentlig produktion.

Det helt geniale ved disse tre redskaber i »Flere i arbejde« er, at kommunerne får mulighed for at introducere de private virksomheder for ledige, som måske i en længere periode ikke har været på arbejdsmarkedet eller kender vilkårene på en moderne virksomhed. Det kan være ledige, som måske har nogle andre problemer end blot ledighed. Det kan f.eks. være indvandrere, der skal indhente noget danskundervisning. I disse tilfælde er det vigtigt, at man ikke hovedkulds og uden forudsætninger bliver kastet ud på en arbejdsplads.

Det kan være vigtigt, at man bliver trænet, at man som indvandrermand f.eks. lærer, at kvinder kan lede og fordele arbejdet i en privat virksomhed. Det er det, man kan lære i et opkvalificerings- og vejledningsforløb, og det kan man også stifte bekendtskab med i virksomhedspraktikordningen.

Den fremtidige vækst i Danmark skal først og fremmest finde sted i de private virksomheder. Det er her, jobskabelsen skal finde sted. Det er her, indvandrerne først og fremmest skal finde deres beskæftigelse. Derfor vil regeringen gøre det lettere for iværksættere, og derfor er det en god idé, at vor beskæftigelsespolitik målrettes virksomhederne. Det er Venstres vej.

I modsætning hertil står Enhedslisten, som jo hader erhvervslivet. Alt det, der bare smager af privat beskæftigelse, er for Enhedslisten en vederstyggelighed, og private virksomheder er næsten en kriminel aktivitet. Derfor fremsætter Enhedslisten forslaget om, at det offentlige blot skal lave arbejdspladserne selv. Man kan jo bare ansætte alle de ledige i kommunen, så er der jo ikke nogen ledighed. Sådan må filosofien være. Det svarer nogenlunde til, at man også bare skal købe al sin mælk i Brugsen, så kan man afskaffe landbruget.

Hvis Enhedslistens politik blev ført ud i livet, ville det overhovedet ikke være attraktivt at komme i privat beskæftigelse. Socialrådgiveren ville jo bare kunne henvise de ledige i kommunerne til egne projekter i stedet for at åbne øjnene for de muligheder, som virksomhederne tilbyder.

Enhedslistens politik er en anakronisme fra en tid, hvor man troede, at blot staten ejede produktionsapparatet, ville det skabe vækst og velstand. Derfor kan Venstre ikke støtte dette forslag, og jeg kan så føje til, at Dansk Folkeparti er enig i disse synspunkter.